

for, at der manglede 15-17 mia. kr. i finansiering fra Socialistisk Folkepartis side.

Jeg har her et citat, der lyder som følger:

»Der er finansiering for noget af det, men samlet set er der en årlig manko på 15-17 mia. kr. Og som Mimi Jakobsen ville have sagt: Det gør alligevel en forskel sidst på måneden.«

Er det stadig væk indtrykket, at det, der foreslås fra Socialistisk Folkepartis side, samlet set ikke hænger sammen?

Kl. 17:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:54

Margrethe Vestager (RV):

Nu er sæsonen jo lige startet, og der er snævre grænser for, hvor meget de enkelte partier har nået at foreslå i form af beslutningsforslag her i salen. Vi har i den radikale gruppe selv tilrettelagt arbejdet sådan, at vi har lavet vores finanslovsforslag, som ligesom er rammen for det, vi vil foreslå i året, der kommer, og som jo også er det, vi lægger på bordet til finanslovdrøftelserne, som vi meget gerne vil tage fuldt og helt del i.

Når vi gør det på den måde, er det, fordi vi, når vi kommer med et beslutningsforslag, godt vil kunne svare på, hvor pengene skal komme fra, hvordan det er finansieret. Det er vores måde at arbejde på, og det er det, fordi vi meget tidligt har gjort det til en vane, at skulle der ske noget – alt kan jo ske i politik – skal det helst være sådan, at det, vi foreslår, kan gennemføres den dag i morgen, hvis vi får et ansvar for, at det kan lade sig gøre. Det er vores måde at lægge det an på, og jeg ser sådan set meget frisk på den samling, der kommer, og håber selvfølgelig, at vores måde bliver respekteret og måske kan inspirere andre til at arbejde på samme vis.

Kl. 17:55

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl for sin sidste korte bemærkning.

Kl. 17:55

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo en spændende tid, vi går i møde. En af de ting, som fru Margrethe Vestager også i forsommeren brugte som eksempel på at markere en forskel på at være ansvarlig og uansvarlig, så jeg i en debat med en repræsentant fra Socialistisk Folkeparti. Det var om det med jobplanen, det var, at man anerkendte, at en af arbejdsopgaverne var, at vi skulle have skabt et større arbejdsudbud, noget mere arbejdskraft.

Gælder de tanker og den definition stadig væk, altså at man er ansvarlig, hvis man går til den opgave med en vis ildhu og opmærksomhed? Gælder det stadig væk, sådan som det blev sagt fra fru Margrethe Vestagers side i forsommeren, at det er noget, der er afgørende for, om man er et ansvarligt parti? Det var i hvert fald en skelnen, fru Margrethe Vestager drog i en tv-duel i forsommeren, og det kunne i dagens debat være lidt interessant at vide, om det stadig væk er sådan, fru Margrethe Vestager ser sagen.

Kl. 17:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:56

Margrethe Vestager (RV):

Det er i hvert fald det krav, vi stiller til os selv. Jeg tror egentlig, at alle Folketingets partier er optaget af høj beskæftigelse. Der er ingen, der ønsker nogen ledige, hvis det overhovedet kan undgås. Det er det ene hensyn.

Det andet hensyn er, at når der så er ledige job, skal der være nogle til at tage dem. Vi har haft de tal, som statsministeren lancerede under åbningsdebatten, til rådighed et stykke tid – ca. 60 år. Derfor har vi jo i lang tid set med stor bekymring på, hvad der egentlig sker, når de store generationer går på en fuldstændig velfortjent pension. Hvem er det så, der tager ansvaret i klasseværelset, rundtomkring i bofællesskaberne eller i virksomhederne for den sags skyld? Hvis ikke man vil tage ansvaret for at skaffe mere arbejdskraft, bærer man ansvaret for tab af velfærd, tab af velstand, og vi får dermed også potentielt stigende skatter, og det er ikke radikal politik.

Kl. 17:57

Formanden:

Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:57

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg vil gerne fortsætte der, hvor fru Tina Nedergaard slap, og spørge: Når Det Radikale Venstre ønsker en skattereform, der sænker skatten på arbejde, hvorfor er det så, at Det Radikale Venstre den ene gang efter den anden har stemt imod de forslag til skattelettelser netop på arbejdsindkomst, som har været fremme her igen de sidste 7 år? Spørgsmålet er så: Kan fru Margrethe Vestager ikke se, at det virker fuldstændig utroværdigt at tale om skattelettelser hele tiden og så stemme imod hver gang?